

HRVOJE BUBIĆ
MARIJA OBRADOVIĆ

2014

dyga

**Nagrada HRČAK DUDA
Hrvoje Bubić i Marija Obradović**

Biblioteka CHEAPBOOK - Nagrada HRČAK DUDA

Urednik: Milan Mijatović

Štampa: elektronski primerak

Tiraž: elektronski primerak na internetu

CIP - Електронски примерак књиге не подлеже правилима каталогизације у публикацији Народне библиотека Србије.

Награда ХРЧАК ДУДА

Аутори: Марија Обрадовић и Хрвоје Бубић

Београд : Удружење грађана "Поезин", 2014

Електронски примерак на интернету.

Линк 1: <http://www.slamstudio.org/izdavacka-delatnost/>

Линк 2: <http://issuu.com/poezin>

ISBN 978-86-89069-04-4

Укључивањем у националну ISBN базу података
књига је регистрована у централној бази у Лондону.

HRVOJE BUBIĆ

PRIJE

Prije sam bio dosadan
sad sam zanimljiv

Prije sam bio sa,
sad su ljudi oko mene

Prije su me izbjegavali
sad mi se svi na ulici javljaju

Prije sam curama bio ljigav
sad sam odjednom
neodoljiv

Prije sam bio čudak
sad sam poseban

Čudno je to
šta ti jedna knjiga promjeni u
tako malo vremena
a ja uvjek isti?

STOJIM

Stojim razbijene šake
dok mi krv kaplje

Kap
po
kap

Gledam se u ogledalo
gledam se 1000 puta
koliko komadića
pomislim

Kap
po
kap

Savijam zavoj
kao udav
oko plijena
dok

Kap
kaplje
kap
po
kap

Udarac na sebe
nije loš
ležim na podu
u 1000 komadića
dok

Kap
kaplje kap
po
kap.....

DJEVOJKA KOJA PLEŠE

Djevojka koja pleše
okreće se kao sunce
na zapad

Djevojka koja pleše
vidi cijeli svijet
osim mene

Djevojka koja pleše
priča sa svima:
dugom,oblakom,drvećom
osim sa mnom

Djevojka koja pleše
ne gleda je nitko osim
mene
dok ja sjedim i cugam
lavenbrau

Djevojka koja pleše

me ne vidi
jer vidi druge.

Kad završi s plesom
neće biti nikog
da joj plješće
a ja ču bit daleko

DOLJE U PODRUMU

Bio sam omaljen
od prijatelja Ribara
te sam išao u podrum

Mrak mračina
crnilo u tri pičke materine
tražio sam svjetlo
dok nisam čuo
nešto

Šta je to šta se prikrada u mraku?
Šta je to šta me motri iz sjena?

Stajalo je i gledalo
u mene
oči žute kao
mjesec crn

Šta je to šta se prikrada u mraku?
Šta je to šta vreba iza mene?

Pojurio sam natrag
vrata su se zatvorila
dok sam se okrenuo
u bijeg

Šta je to šta se prikrada u mraku?
Što je to šta se kreće nečujno
u podrumu

Izjurio sam zaljučavši dobro vrata
x2
Izjurio sam u stan
x2 zaklučavši
izmolivši K.Cobainu i L. Stanleyu

da me spase

Šta je to šta
čeka dolje u tami?
Šta je to šta se prikrada u mraku?
Šta je to dolje
u podrumu?
Šta je to
u mom umu?

O DUMI
(Za Danijela Dumanića)

Duma živi na Bolu
ima pasa gonića
i sluša
2paca,NWA,Ice-T-a
i puši škiju

Uvik me pita
da mu dam knjigu, a
pošto sam zadnju knjigu
minja za ploču od Riblje Čorbe
gađat će me bocom
Karlovačke

Kao i ostatak Hrvatske
radi šta stigne
više - manje na crno
na baušteli

Izlazi na Dom
sa Šabanom,Darom
koji put se pojavi
Franko D Navijač

Pitam ga šta je s Judom
mojim nekadašnjim pobratimom
kaže ono šta mi svi kažu:
da nitko ne zna di je i jeli još
postoji i da mu je prodao
utege pa bit će bilda

Duma živi na Bolu
ima pasa gonića

i sluša
2paca,NWA,Ice-T-a
i puši škiju

Uvik me pita
da mu dam knjigu,a
pošto sam zadnju knjigu
minja za ploču od Riblje Čorbe
gađat će me bocom
Karlovačke

RAČUNICA HAIKU

100kn=
kanistar vina+
ploča Motorheada

PJESMA O JUDI

Šta je s Judom
jel živ
ili mrtav
to zasad niko nezna

Zovem ga na mobitel
mobitel isključen
profil na FB isključen
kao i inače

Neki kažu da je probija
izila ga droga
kao Baru iz Majki

Neki kažu da je kod kuće
da bilda
i da ne izlazi uopće
iz kuće

Nitko ne zna
di je
niti ga ko viđa
kao da je UFO

A ja bih samo
da sa svojim nekadašnjim pobratimom
sidnem na zidić, popijemo
i pokažem mu
ploču Black Sabbath-a

MARIANA

Kad sam te upoznao
nisam puno svačao
ljudi su te osuđivali
i odbacivali

Ti si mi pomogla
kad drugi nisu
ti si me dovela
do mog mira

Za tebe nije
bitno kakav sam
i zato te volim
najviše

Moj život je bio
isprazan dok
nisi došla u moje
srce

Tvoje usne su tako
slatke da mi izaziva osmjeh
svijet će znati kako si ljepa
slatka Mariana.

JOŠ JEDNA VEČER NA DOMU

Još jedna večer na Domu
nakrcani alkoholom da
pomognemo Dalmacijavinu
bio je 1 tip s nama

Nije bila Dara, Šaban
ili slučajno Juda
već neki 10ti

s priko 3 banki

Kaže da je u penziji
te pokušava svirat
ali nikako ne stigne
od previše vremena

Kaže da ima problema
s glavom pa pije
neke tabletice šarene
kao M&M pa onda
cili dan kljuca kao kokoš
i stoniran gleda u prazno

Mađar i Duma
su gledali svoje a ja s njim
reka mi je kako je proba neke
gljive koje su prva liga
pritom vjerojatno nije mislio
na one koje se stavljaju u
pizzu

Kaže da je u penziji
i da nije loše, da gura se
premda se s 38.g dobro
drži za nekog ko je u
penziji.

Natočia mi je za pit
i otišao riješit prvakasne gljive
vjerojatno ne tartufe.

ČOVJEK KOJI SE NJIŠE

Ima jedan čovjek koji se njiše
no nema nigdje vjetra

Priča jezikom koji samo
on svača
Razmišlja samo kao on
i nitko drugi

Ima jedan čovjek koji je
svirao bubnjeve
udarao ih na mrtvo ime

Sad se udara na mrtvo ime
svaki put kad se strovali na
pod.

S licem natečenim
bez pola zubiju
bez pola mozga
on je predvodnik zombie apokalipse
koju čini samo on

Ima jedan čovjek koji se njije
no nema nigdje vjetra

MUŠKA INTUICIJA

Pitao sam te
ti si mi odgovorila

A kad si me pitala
kako znam
jednostavno

Muška intuicija
je u pitanju

PARANOJA

Šetam kroz grad
dok je 1000 očiju
uprto u mene

Javljam se glasovi
čuju se zvukovi
ne znam kakvi

Ne znam šta žele
prije ih nije bilo

No jedno je sigurno:
mene nikad neće svojatati
glas o sebi širim ja
i nitko drugi

SOLIN NEDJELJOM

.....
.....
.....
.....
.....

Zar treba šta više reći?

Hrvoje Bubić (Hrvatska, Split) je rođen 1988. Poznatiji je kao Fric i dolazi iz Solina.

Rođen je u vrijeme kad je Soundgarden izdao Ultramega OK,
Mudhoney Superfuzz, a Nirvana svoj prvi singl. Kaže da voli fine stvari:
znanost, umjetnost, književnost, post-punk & thrash metal.
Također voli skupljati vinile i gnjaviti osoblje u gradskoj knjižnici
kad raspali gramofon i izlaziti s Šabijem, Darom, Dumom kao i s
Dujom, Zuluom i Matejom, svirati s Jagodom,
te kao nezaposleni veterinarski tehničar
skupljati pečate na birou za nezaposlene svaki mjesec.
Ali, sve ti jedanput dopizdi, te je upisao studij morskog ribarstva.
Paralelno navigaje pezijom, glazbom, slamom i performansom.

Objavio je 2013.- e vrlo zapaženu zbirku pjesama 'Kako je grunger branio Solin' u
nakladi DADAnti.

MARIJA OBRADOVIĆ

KONTRA RITAM

Živim na Marakani
Navijam za Partizan.
Nisam komunista
Ali volim socijalnu pravdu,
Koje tako nema
Koje tako nema.
Mrzim strane investore
A da ih nema
Ni leba ne bi jela.
Velim pse,
A imam mačku.
Tako želim nekoga
Ali živim sama,
I dva dana svakom gostu dosta,
Pogotovo intimnom.

Dobila sam buket belih ruža
Posle sam te molila
Da mi šapneš nesto kinki
Na uvce.

Velim samo bas linije
A moje srce violina je.
Onaj prethodni je sve tonove izgudao
Sve žice pokidao,
Pa ti skinji štimung i zasviraj me
Labilna sam i jaka,
živim sama, a bojim se mraka.

Dok šetam gradom,
Iznad moje glave
kišni oblak
umire od smeđa
pleše po kiši
peva i pljušti.

Ako me sopstevne uši ne varaju
čula sam da to bipolarni poremećaj nazivaju.

ZLATNA PLJUVAČNICA

Možda će se jednog dana
vratiti metaforama
sad bih samo da pljujem
u oslobođenim strofama.

Da budem banalna
jer ova država nije ni babina banana.
Jedni naciji se tuku sa drugima
i ispred šoping mola
lepi mi se za uši kao smola
ritam
neke
koračnice.
Dobro da
još uvek imam kočnice
pa mi uši krvare
umesto da popustim pod
teretom društvene frekvencije.

Jebe mi se:
Za koleracije
korespondencije
komparacije
Desanke i Ahmatove
i za vrt Cvetana Todorova
i za Teoriju knjizevnosti
Tomaševskog
Solara.
Ja hoću da pljujem
U oslobođenim strofama.

svakoga dana
brinem unapred,
u mom životu nema milosti
nema odloženog plačanja.
Pa mi se desi da umesto đubreta
bacim novčanik sa dokumentima.

E baš hoću
da budem treš riba
a ne neka urbana književnička cica
dok bucam
u frci panici
po kontejneru

u zlatnim patikama.
A Marakana izgara.

Možda ču se nekad
i vratiti metaforama
tom
Post post post modernizmu.
Ali ne mogu sad
da čitam Crnjanskog
i Andrića
i Lalića.
Za Kiša mi treba Zoloft.
Sa Krležom poželim
da dignem revoluciju,
Revoluciju u zemlji zombija,
A i nemam baš nikakvog Filipa
Da čekam bilo čiji povratak.

Hoću samo da budem banalna
cica u zlatnim patikama
i pljujem u nečiju zlatnu pljuvaonu.
Ups
Izvini
Fak!
nisam znala da ti je
Saksofon u stanu
Umetnički artefakt!

JUGOSLOVENSKA POPLAVA

Bila sam tvoja porno partizanka
dok sam te šetala
na povocu sačinjenom
od žute telefonske trake.

Bila sam tvoja porno partizanka
dok je sunce bacalo zrake
prvo sunce posle velike poplave,
u kojoj je Noje bio neobavešten,
a Avram je čupao kosu sa glave
i pravio dramske pauze.
I žrtvovao prase
Za opšte narodne mase.
Bila sam tvoja porno partizanka

jer to je tako super,
mislim u duhu praznika,
nije ti odgovaralo da nema razlika.

Bila sam tvoja porno partizanka
al nasa Juga se raspala
u varljivo proleće 2014,
nije da me hvata tuga,
ali ti si otišao da se zabavljaš
a ja da radim u fabrici zabave.

Bila sam tvoja porno partizanka
i ti si sebe nazvao Titom
ali ja imam sluha
nisi ti ni Boško Buha.

ako hoces da budem tvoja porno partizanka
posalji poruku na 1003
provereno radi!

RUSKA PESMA

Sećam se,
Kako smo po poljima crvenih makova
govorili tiho o revoluciji,
()
Dok je tvoj otac
Pio votku
I za doručak,
Ručak
I večeru.

Anjuška, Vanjuška, moja
Si djevuška!
Ali od tebe je ostala samo razbijena
Njuška u izbledelom džinsu boje oblaka.

Sad ču da pričam
O tvom bolu,
Tvojoj ruskoj duši i guši
U alegorijama
Metaforama
Paralepsama
Ma iscrpeću sve moguće trope

Da dodjem do tebe iz ove balkanske katastrofe.

Sviraće Podmoskovske večeri
U nekoj raspaloj kafani
I ja ću zaridati bolna od dura preko harmonskog A mola.
U tvom oku biće plavi krug i u njemu
Zvezda,
A ja ću biti samo još jedna pizda
Koja kenja o idealu
Rusije Majke.

O Anjuška ...
Čula sam da je tamo jako hladno,
Da svakog jutra
Napakuju brdo zaleđenih muškaraca
Koje je te noći pregrijala votka
Na kamion,
Pa vozi Miškenjka!

I da predsednik i dalje
jede male feministkinje
I za doručak
I za ručak
I za večeru.

ŽIVOT JE SVUDA ISTI

život je svuda isti
živia život!
življenje je posvud isto!

a sta ja znam o tome?
nikada nisam otišla
dalje od svog sjebanog reona,
beograd je ostrvo mogućnosti
tek takvo
da ne moraš da biraš
izmedju igle kašike ili smora
depresije napuštenog industrijskog grada
i uljudnog malograđanina
sa platom od 200 eura
mužem i stomakom do zuba.
ovde je život skuplji i bez udobnosti
jednog domoroca,
plaćas slobodu, dobro nam došli u

postkomunisticki naci kapitalizam.
zato svakog ponedeljka
bezbroj kofera svih boja i veličina
stigne sa ljudima u veliki grad.

ali život je svuda isti!
otkud ja to mogu da znam
kako u Šangaju belci prosperiraju
dok Kinezi se valjaju u blatu
ili kako je najveći problem u
parizu to sto Alžirci dilaju i siluju sve zivo.
niti mogu da zamislim kako je crnjama
koji u getu zive ceo svoj život
u raljama u prnjama.
i kako je strašno
kad nemas para za dostojan život
jer Evropa je kolevka smrti
kolevka kredita.
ne znam nikada nisam ni imala.

ali život je svuda isti,
viče plavobradi stranac,
radi, jedi i umri.
posle toga tvoj stan uzima država
za nekog drugog koji radi, jede i umire.
vi imate svoje kuće,
nekretnina je kapital.
ne znam dete sam iz razorenog braka,
moja kuća je tamo gde imam da je platim
a ne gde su mi otac i majka.

život je svuda isti
živia život!
življenje je posvud isto!

otkud ja pa to mogu da znam?
znam tek toliko
da Hrvati i Srbi vole da se tucaju i kolju.
i da naši susedi Slovenci
u našim očima
su patuljci u zemlji izobilja.
i da su Bosanci glupi a Bosanke bezobrazne kučke
ali i to sam tek načula
bila jednom zemlja od Vardara pa do Triglava
ni to nisam okusila,
sad me samo truju enciklopedijom
balkanskih stereotipa.

ali život je svuda isti

treba biti zahvalan

što nisi bolestan

ili retardiran

na tržistu rada

nesposoban

a

život je

život

Je...

... tamo negde.

KUTIJA (23 KOMPLET KUTIJA PAKLA)

Dok sam studirala

bila sam u postmodernističkoj

kutiji

kutije

kutija.

Sve teorije mogućih svetova

ostale su u onim debelim teorijskim knjigama

koje sam spakovala u kutije,

pa se ti sad vrati u provinciju

kao propali intelektualac.

Bila sam u kapitalističkoj

kutiji

kutije

kutija.

Prodavala kič poklone

nekog zlatnog papagaja

za promile slobodnog vremena

i bedne procente od prodatih kutija.

A onda

sam postala manuelna domaćica.

Čistim, perem, peglam, pušim..

a u kutiji vlada večiti haos.

Doveo si mi lepog žutog psa

da ne budem sama

i da vežbam malo materinski instikt

u ovoj našoj

kutiji,

kutije

kutija ...
I tako ja i pas
tražimo spas
u topлом krevetu.
Daske se lome pod našim telima
sve tesnije je
u soc realističnoj
kutiji,
kutije,
kutuja....
Zajedno glođemo kosti
što su preostale od nekadašnje jugonostalgične gozbe
za koju smo tek načuli
od rođaka, poznanika, sredovečnih prolaznika.
BILA JE TO JEDNA VELIKA LEPA KUTIJA NARODA I NARODNOSTI
a onda je postalo tesno.

Sve je
kutija
kutije
kutija.

Drage moje dame, ne zamerite mi, nije na odmet
da naša pička je tek jedna kutija
u kojoj kurac dođe ko neki ukrasni predmet.

Život na kraju u kutiju stane.
Lepo te upakuju, zalepe ti mašnu
i poslednji put ti naplate PDV
na drvenu kutiju
kutije
kutija
kutijama...

ČUDESAN ŽIVOT DIPLOMIRANIH KNJIŽEVNIKA

Pitam se,
Šta će biti sa mojom poezijom
I svom ovom seksualnom naratologijom
Koju ispisujem iz dana u dan
U neuspelim pokušajima
Da se smirim i nađem utaženje Želje.
Ako mi se dogodi
Da živim normalan život
Gde će A da voli B

I B da voli A.
I da naprave puno malih bb aa
Da li ću imati zašto da pišem?

Rekao si mi
Da sam te naučila da ljudi ne postoje
Da su to samo električna pražnjenja u nama.
Prečutala sam ti da ne razumem Fedrinu ljubav
Od antike do današnjih dana
Da smo mi nepoznati Uzrok psihoze u 4.48
Jer toliko je bilo
Kad si usplahireno i u strahu pokazao
Gde su vrata i odvezao me na stanicu.
Prečutala sam ti i to,
Da ne razumem Elektru
Ja se u sliku i priliku svog oca ne bih nikad zaljubila.
Da me svakog dana ubija
Jer sam zaboravila
Gde je ostavio baterije, punjač
Baterijsku lampu ili akumulator.

Nisam ti rekla ni da si ti savršeni falsifikator
Građanskog života.
Ostavila sam u ludilu žurbe dve različite minduše
Tako
Jeftino
Ženski
imitirajući Pepeljugu.
Eh
Da sam bar poljubila onu žabu
Koju si uhvatio za mene
Na tom putu od popijenih konzervi piva,
Ražvakanih poetskih dosetki
I nekih buđavih štreberki studentica koje se pale
na poststrukturalizam za početnice
I tako su fine i smerne dok nose miniće
I proždiru svojim čednim pogledima
Diplomirane književnike
Koji samo u njihovim očima
Imaju tako čudesan život.

GOLI RUČAK

Goli ručak
ogoljene emocije
psa koji jede ostatke hleba.

Tepih koji treba usisati.
Ručak koji treba skuvati
ispohovati
prepržiti.

Meni dana
dinstane frustracije
u sosu od sranja.
Aperitiv: jeftini konjak.
bez ukusnog dezerta: jeftini sex.

Goli ručak.
U rebrastoj treger majci
znojim se u klot pasulj
ko najgori muškarac
Tata Trba.

Goli ručak,
materija
bez potrebnog materijala.

Umeće kuvanja
se kad tad
pretvori u kletvu.

Da bar mogu da se uradim praškom za bube.
I preskočim fiziološku potrebu.

URBANA PATETIKA

Ubija me
Ova URBANA patetika
Ja i ti se volimo
Ali se ne jebemo.
Drugi se ne vole
Ali se tako kvalitetno trpaju.

Ubija me ova urbana patetika
Na prokletom Dušanovcu

Jebeno loše je kad te budi brusilica
I klinke koje su pobegle iz škole
Da kokodaču na klupicama
Između dva haustora.
A mi se i dalje volimo
Ali se ne jebemo.
I ne mazimo
Pod izgovorom da
Ti ne možeš da mi odoliš
Pa ćeš morati da me povališ
A to gubi smisao
U aritmetičkom preseku
Tvojih godina.

Ubija me ova urbana patetika,
Svakog dana krećem
Da spremam književnost
U nacionalističkom ključu
A završim čitajući Ransijera,
Lakana ili Susan Sontag.
Toliko knjiga
Više ne želim da pročitam.

Prokleta
Urbana patetika
Sa autokomande
Stižu talasi nervoze
I smoga.
Dok ti hrčeš
Toliko puta
Poželim da ta vodka
Smrdi sa mojih usana
Opet sam sebi ružna, patetična
I debela.

BEZ

Kako je kad tvoja i moja koža
Šušte po mraku
U dlanovima, greju prazne
Neosvojene prostore

Kako je kad se kože
Spoje
I zatrepere

A duše lutaju,
Jer svako ima svoje:
Omiljene knjige,
Stripove,bitove,
Omiljene tvitove
Omiljene ilustracije
I razmislaš koju
Stvar da dodaš tvojoj
Savršenoj plej listi.

I razmišljam koliko mi treba dara
Da mi ostane nesto para od plate
Kad svedu se računi,
Šta sutra da obučem
Kad veš mašina ne radi
Već mesec dana.
I kako sam uspela da postanem
Toliko sjebana?
I zašto volim
Tvoju kožu
Tvoju muziku
I stav
A ne volim tebe.

Kako je kad tvoja i moja koža
Šušte od šupljine.
Besmisleno je
Nema poente.
Ja sam suva
Tebi se ne diže.

BEOGRADSKO JESENJE LETOVANJE

Jesen
podseća na rano leto.
Klinci i petarpanovski kompleksaši
se razvaljuju od droge.
Pumpaju splavove.
Ribe u vrućim pantalonicama
pokazuju
svoje skoro pubične tetovaže,
markiraju sočne komade
mesa.

Da ne gledam u nebo

žutih krošnji
i da slast glukoze
ne čeka
na pladnju
moj nagrižen
serotonin
ne bih ni znala
da priroda zri
i
da će u smrt polako.

Ribe smo na mrestilištu
uhvaćeni u faradejevu kutiju
u mrežu armature i betona.

Hodam
es
he
ro
vim
stepenicama.

ne
za
staj
kujem.

DOSADNI BOLOVI

Dosada i bolovi
za dobro jutro.
Doručak od kafe, cigareta
i svih tih feminističkih članaka, blogova, knjiga
koje prečitavam sa 1\5 mozga.

Shvatila sam odavno da nemam utemeljenje,
ja sam utičnica koja nema uzemljenje.

Ništa se značajno ne dešava
osim što ponekad imam zaista
filmske ševe
(i legendarne ispale).

Ovih dana, uglavnom buljim u TV
zlostavljući daljinski upravljač od 1 do 76.
Počela sam da izbegavam
parkove, klubove, plaže
jer majke svoje dečake nisu naučile
da ga izdrkaju
zarad mira u javnosti,
pa stalno pičku traže
(Čak i kada ih Penelopa kući čeka.)

Dosada i bolovi za užinu.
Razmutim kombinovani prašak
i nastavim da čitam
sve te knjige
koje nikada ne bi ušle u moj
intimni čitalački prostor, ali šta sad mogu
kad su dosadne, izvan mene i obavezne?

Javljaš mi da si pobegla sa mojom prijateljicom
ne stigavši ni da me upoznaš.
Bućice su kao vučice, dosadno mi je da budem ovčica.
Ja tako volim sise, razumi!
Tebi očigledno ipak treba muškobanjasta ruka.
Prevrne mi se želudac, postaje tako dosadno biti muka,
progutam par ranisana
i vratim na lice bolni optimizam.

Dosada i bolovi
za laku noć.
(ručak i večeru sam preskočila
tako je dosadno kuvati za jednog.)
Sva sreća umorna sam
pa mi ništa više ne treba.

Sutra je novi dan,
nova dosada,
novi optimizam.

Živim u nadi
Možda me sutra neće
boleti glava,
mozak,
sise,
stomak
kičma
srce

duša.

LED ID

kolut dima
traži svoj put
i nikotinsko žutilo
slepi se za gradsku rasvetu
najluđe noći.
POD rasvetom elektro disk
u smrznuto blato provincije
narod se stisko.

Elektro ID
palanački EGO
mršavi SUPER EGO potrošačke korpe.
Šareni kič ostaje bez publike
a vi ostajte ovdje:
Jer led dioda drugog grada
vas neće nikada ogrejati
u tuđem blatu.

Marija Obradović (1989). Pesnikinja sa monitora. Ponosna vlasnica pola štampane pesme... (i to joj je dosta). Voditeljka Poezina. Tužni Optimista.

Osvojila je nagradu Poezina, HRČAK DUDA za najbolji performans u 2014. godini.

Sadržaj:

HRVOJE BUBIĆ ... strana 2

PRIJE
STOJIM
DJEVOJKA KOJA PLEŠE
DOLJE U PODRUMU
O DUMI (ZA DANIJELA DUMAČIĆA)
RAČUNICA HAIKU
PJESMA O JUDI
MARIANA
JOŠ JEDNA VEČER NA DOMU
ČOVJEK KOJI SE NJIŠE
MUŠKA INTUICIJA
PARANOJA
SOLIN NEDJELJOM

BIOGRAFIJA

*

MARIJA OBRADOVIĆ ... strana 12

KONTRA RITAM
ZLATNA PLJUVAČNICA
JUGOSLOVENSKA POPLAVA
RUSKA PESMA
ŽIVOT JE SVUDA ISTI
KUTIJA (23 KOMPLET KUTIJA PAKLA)
ČUDESAN ŽIVOT DIPLOMIRANIH KNJIŽEVNIKA
GOLI RUČAK
URBANA PATETIKA
BEZ
BEOGRADSKO JESENJE LETOVANJE
DOSADNI BOLOVI
LED ID

BIOGRAFIJA

Энгел

